

ANNEX 3 DEL

PACTE D A S I G
Pacte per a la Diversitat Afectiva, Sexual i d'Identitat de Gènere

ANNEX 3. Diagnosi final. Principals conclusions.

Aquest document conté les conclusions extretes a partir de contrastar les principals tendències de discurs detectades a través d'una diagnosi elaborada amb persones LG de Terrassa (amb grups de discussió) i una experta (entrevista). La discussió i contrast d'aquestes conclusions es va fer mitjançant reunions bilaterals amb diversos professionals i, posteriorment, tota la informació recopilada es va posar en comú amb les persones assistents a la primera Taula per a la Redacció del Pacte per a la Diversitat Afectiva, Sexual i d'Identitat de Gènere¹.

Educació

Aquest és l'àmbit que ha generat més debat i preocupació. S'entén l'escola com un espai on hi ha una única visió heterosexista, en tant que s'obvia l'homosexualitat (no s'explica quan es tracta la sexualitat, per exemple) però tampoc se'n parla de forma transversal en tractar altres temes (per exemple, en parlar de famílies) ni s'indiquen referents gais o lesbianes positius. El fet d'abordar la diversitat afectiva, sexual i la identitat de gènere a les escoles resulta molt difícil, ja sigui per la resistència del propi centre (tot i que hi ha centres que sí tenen interès a treballar la temàtica) i, molt important, per la resistència de pares i mares. A més, probablement hi hagi una certa incapacitat per part dels equips de professionals, per manca de formació, per tractar la temàtica en l'àmbit escolar

S'han donat alguns casos d'homofòbia i transfòbia però sistemàticament no es té informació d'assetjament per raó d'orientació sexual a Terrassa i no s'ha fet cap estudi al respecte. S'apunta que la discriminació que hi pugui haver per raó de diversitat sexual o identitat de gènere pot quedar camuflada com a bullying en genèric i no com a bullying homofòbic o transfòbic, fet que estaria invisibilitzant una realitat.

Salut

Pel que fa a l'àmbit sanitari, es comenta el tracte en la consulta ginecològica, ja que s'ha detectat que, sovint, es dona per fet que totes les pacients són heterosexuales. Aquesta presumpció per part del personal mèdic pot tenir repercussions en l'atenció, com ara incomoditat a l'hora de l'exploració ginecològica. En aquest sentit, caldria superar la idea que "no discriminar és tractar a tothom de la mateixa manera", ja que el que es reclama és un tracte igualitari però que tingui en compte les diferents orientacions sexuals.

Un altre punt especialment important és el desconeixement del personal mèdic sobre les pràctiques sexuals de les dones lesbianes i els riscos de contreure malalties de transmissió sexual, desconeixement que es tradueix en manca

---

¹ Per a consultar les fonts de les diverses conclusions, podeu consultar el document "Diagnosi contrastada"

d'informació a les pacients sobre quines són les millors estratègies de prevenció per evitar el contagi de MTS, com ara el VIH.

Pel que fa al VIH, es considera que hi ha un relaxament que pot tenir conseqüències greus en el col·lectiu dels joves, tant heterosexuals com homosexuals. En aquest sentit, es detecta un discurs que pretén no estigmatitzar el col·lectiu gai, però que no s'adequa a la realitat. El discurs consisteix en dir que l'afectació del VIH es dona tant entre la població heterosexual com homosexual i que sobretot té a veure amb les pràctiques sexuals dels homes joves, independentment de si practica sexe amb altres homes. Però el cert és que les dades revelen que la prevalença és major entre el col·lectiu d'homes que practiquen sexe amb altres homes. S'ha de poder abordar aquesta realitat sense estigmatitzar el col·lectiu. S'apunta també que aquesta major prevalença està associada al model de "masculinitat hegemònica" que assigna als homes uns rols masculistes (en aquest cas, s'entén que els homes han d'estar sexualment sempre disponibles i tenir una vida sexual molt activa)².

Així mateix, s'alerta que a Terrassa no hi ha assegurada una atenció especialitzada sobre orientació afectiva, sexual i identitat de gènere per a menors d'edat sense permís familiar (si tenen permís se'ls atén des del Servei d'Atenció a la Diversitat Sexual de l'Ajuntament). S'apunta que al respecte cal tenir en compte els drets reconeguts de les persones menors.

Món laboral

En l'àmbit laboral s'hi troben situacions de tot tipus, tant de discriminació com de normalitat, si bé es coincideix a pensar que és un dels àmbits més problemàtics per a la persones LGTBIQ, especialment per al col·lectiu transexual i transgènere³. Es confirma l'existència de discriminació i de mobbing horitzontal existent en el món laboral quan una persona revela la seva orientació afectiva i/o sexual diferent a la normativa.

Gent Gran

Si bé no s'han detectat casos de discriminació sorgeix una doble preocupació respecte la gent gran: tant perquè molts i moltes no viuen encara la seva sexualitat amb normalitat, com perquè qui ho han fet, ha de tornar a amagar la seva orientació sexual si van a una residència. Aquest últim tema preocupa més els homes, potser perquè són els que tenen menys fills (i per tant, entenen que probablement acabaran els seus dies en una residència) com perquè dues dones lesbianes passarien més desapercebudes en una residència si demanen una habitació conjunta, etc (podrien passar com a amigues).

---

² Aquesta última consideració de la "masculinitat hegemònica" no s'apunta a la "diagnosi contrastada" perquè és posterior a la seva aprovació (es fa en el marc de la 3a Taula)

³ L'esment d' "especialment per al col·lectiu transexual i transgènere" no consta a la "diagnosi contrastada" perquè és una esmena posterior a la seva aprovació.

Persones pertanyents a entorns culturals i/o religiosos especialment discriminatoris

Es detecta la dificultat d'abordar aquests temes (i el de la sexualitat en general) entre determinats col·lectius.

A molts països llatino-americans és encara un tema tabú, tot i que hi ha molta diversitat, ja que hi ha països on el moviment reivindicatiu és molt potent i a nivell legal s'han arribat a fites importants.

Cultura i mitjans de comunicació

Cal normalitzar les diferents orientacions afectives, sexuals i identitats de gènere i lluitar contra l'heteronormativisme i el patriarcat imperant a través, entre d'altres canals, de la cultura i els mitjans de comunicació.

Esports

No s'ha detectat res en concret problemàtic a Terrassa, però sí és conegut que en el món de l'esport hi ha casos d'homofòbia, i que en aquest entorn, tant a homes com a dones, els costa molt viure amb normalitat la seva orientació sexual.

Món associatiu

Cal considerar el món associatiu en general per treballar la normalització de la diversitat afectiva, sexual i d'identitat de gènere, atès el nombre de persones que mobilitza, el seu coneixement sobre aquestes i la seva influència.

Àmbit jurídic

Cal explorar les denúncies per discriminació per raó d'orientació afectiva, sexual o identitat de gènere. Es detecta mancança d'advocats i advocades especialistes.

El lleure LGTBIQ

No hi ha espais específics de lleure LGTBIQ però es discuteix sobre la seva conveniència. Hi ha dues posicions: qui creu que sí cal un espai de referència (tot i que pugui estar obert a persones heterosexuales) i qui creu que les persones LGBTI han de poder estar i mostrar-se amb total normalitat als espais ja existents (bars, discoteques, etc.) i que crear llocs específics podria acabar en guetos, resultat que consideren negatiu.

L'Ajuntament i associacionisme LGTBIQ

S'observa que l'Ajuntament ha pogut tenir un paper positiu en la normalització del fet homosexual a Terrassa, si bé des d'un punt de vista d'imatge. Es considera que les associacions sectorials també han pogut influir.

Pel que fa als serveis de l'Ajuntament en concret, es detecta una certa manca d'informació respecte l'existència del Servei d'Atenció a la Diversitat Sexual entre els homes (no entre les dones, ja que en ser un servei situat a *Casa Galèria*, les dones el coneixen molt més).

Espai públic i veïnatge

No s'han esmentat agressions físiques a l'espai públic ni insults greus, però sí mirades i comentaris. El cert és, però, que moltes persones no visibilitzen en públic la seva orientació afectiva o sexual.

S'observa una major sensació de llibertat al carrer respecte anys enrere, ja sigui pròpia com d'altres persones homosexuals, fet que es considera positiu. També es detecta una bona relació amb els veïns i les veïnes més propers (de la comunitat veïnal, del carrer...).

Terrassa

En general es considera una ciutat oberta a la diversitat afectiva i sexual on les persones homosexuals s'hi poden trobar a gust. No obstant, no sempre ha estat així, sinó que hi ha una evolució positiva cap aquí al llarg dels anys.

Hi ha qui considera també que aquesta tolerància cap el fet homosexual que es percep a Terrassa és impostada, és a dir, que a moltes persones els estarà bé mentre no els toqui de la vora.